

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudcem Mgr. Kamilem Tojnerem v právní věci

žalobce: J. Š.
bytem X
zastoupen advokátem JUDr. Petrem J. Bakešem
sídlem U Olší 280, Velký Borek

proti
žalovanému: Ministerstvo dopravy
sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17.10.2024, č. j. 51700/2024-160/4,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 17.10.2024, č. j. 51700/2024-160/4, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 9 800 Kč do 30 dnů od právní moci rozsudku, a to k rukám právního zástupce žalobce.

Odůvodnění:

1. Žalobce se domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 15. 1.2024 č.j. MHMP 34495/2024/Syř, kterým byl žalobce uznán vinným z porušení § 4 písm. a), c), § 5 odst. 1 písm. a), f) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále jen „zákon o silničním provozu“ nebo „zákon“) a naplněním znaků skutkové podstaty přestupku podle § 125c odst. 1 písm. d) a podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona, které spáchal dne 20.06. 2023, kdy jízdou na kole v rozporu s ustanovením § 4 písm. c) zákona nerespektoval svistou dopravní značku č. B 2 „Zákaz vjezdu všech vozidel“, čímž se dopustil přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona. Následně v důsledku toho vjel do protisměru jízdy do křižovatky řízené světelnými signály ulic Francouzská a nám. Míru, kde se v blízkosti sloupu veřejného osvětlení č. 200052 střetl s osobním motorovým vozidlem. Tímto jednáním žalobce porušil ustanovení § 4 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb. a dopustil se přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona. Vlivem střetu vznikla hmotná škoda na obou vozidlech a došlo ke zranění žalobce, který byl z místa nehody odvezen vozidlem rychlé záchranné služby do nemocnice k ošetření, po němž byl propuštěn. Žalobce na místě dopravní nehody odmítl orientační a následně i odborné lékařské vyšetření za účelem zjištění, zdali nebyl během jízdy ovlivněn alkoholem, čímž porušil § 5 odst. 1 písm. f) zákona a dopustil se přestupku podle § 125c odst. 1 písm. d) zákona. Při ohledání místa dopravní nehody bylo dále Policií ČR zjištěno, že jízdní kolo žalobce nebylo vybaveno kompletní povinnou výbavou podle vyhlášky č. 341/2014 Sb., přílohy 12, o výbavě jízdních kol, a to zadní odrazkou červené barvy, přední odrazkou bílé barvy, oranžovými odrazkami na obou stranách šlapátek, bílým světlometem vpředu a svítilnou červené barvy vzadu. Výše popsáním jednáním se žalobce dopustil porušení i § 5 odst. 1 písm. a) zákona a tím přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona. Žalobci byla uložena pokuta ve výši 27 000,-Kč.
2. Žalobce namítá, že nebylo prokázáno, že byl vyzván k podrobení se odbornému lékařskému vyšetření ve smyslu § 21 odst. 1 zákona 65/2017 Sb., o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek, proto nespáchal přestupek podle § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu.
3. Žalovaný má za to, že výzva policisty je prokázána audiovizuálním záznamem zákroku policie a úředním záznamem - výzvou k podrobení se odbornému lékařskému vyšetření. Z audiovizuálního záznamu je dle žalovaného zřejmé, že žalobce byl již předtím vyzván a byl mu ponechán čas na konečné rozhodnutí a nyní je zachycena konečná výzva, na níž dal jednoznačnou odpověď.
4. Městský soud v Praze přezkoumal dle § 75 s. ř. s. napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.
5. V napadeném rozhodnutí žalovaný k předmětné námitce absence výzvy uvedl : „Z objektivního důkazu videozáznamu pořízeného policisty dle odvolacího správního orgánu naopak plyne, že se odvolatel odmítnutí výzvy podle ustanovení § 5 odst. 1 písm. f) zákona č. 361/2000 Sb. jednoznačně dopustil a příslušná námitka je zčásti dle vnitřního obsahu nesrozumitelná, neboť ani není jasné, aplikaci jakého jiného a namísto kterého právního předpisu se zmocněnec domáhá. Výzva, porozumění výzvě, za jakým účelem je učiněna, na straně odvolatele, a její výslovné odmítnutí odvolatelem je na videozáznamu jasně patrné a tato okolnost je klíčová. Vzhledem k tomu, že odvolatel byl držitelem řidičského oprávnění, není dle odvolacího správního orgánu

pochyb o tom, že situaci chápal správně, věděl, k čemu je vyzván a co činí, když výzvu odmítá. Videozáznam zachycuje tento podstatný moment, nikoliv celé jednání zasahujících policistů s odvolatelem na místě dopravní nehody. Z videozáznamu plyne, že jeden ze zasahujících policistů se v okamžiku pořizování záznamu odvolatele ptá: „...já se vás ještě zeptám naposled, jestli budete ochoten vykonat dechovou zkoušku nebo ne?“. Odvolatel odpovídá dvěma záporami „Ne“ za sebou se zavrtěním hlavy, že ne. Policista se doptává: „Takže odmítáte?“ Na to odvolatel reaguje pokývnutím hlavy a souhlasným citoslovcem „Mhm.“ Pak ještě odvolatel doplňuje větu „Nemám s tím dobrý zkušenosti.“

Provedení řádné výzvy s poučením nadto přisvědčuje listina Výzva k podrobení se odbornému lékařskému vyšetření ve smyslu ustanovení § 21 odst. 1 zákona č. 67/2017 Sb., o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek, která byla zasahujícími policisty vložena do spisového materiálu, a úřední záznam o kontrole řidiče podezřelého z požití alkoholických nápojů nebo jiné návykové látky před anebo během jízdy, ze dne 20. 06. 2023, z nichž rovněž ve shodě plyne poučení odvolatele a jeho nevyhovění příslušné výzvě. Důkazy shromážděné ve spise nezpochybňuje okolnost, že se odvolatel odmítl na místě k čemukoliv dále vyjádřit, nebo jakoukoliv listinu podepsat.

Videozáznam nadto obsahuje pouze malou část celého zákroku, tvrzení o celkovém nesprávném postupu zasahujících policistů, který by způsoboval to, že odvolatel nebyl vůbec vyzván, ze strany zmocněnce tak představuje pouhou domněnku, které obsah spisové dokumentace nepřisvědčuje.

Námítky vznesené v tom směru, že odvolatel nebyl vyzván ve smyslu ustanovení § 5 odst. 1 písm. f) zákona č. 361/2000 Sb., takže se ani neměl čemu podrobit, jsou dle odvolacího správního orgánu s ohledem na existenci videozáznamu a na něj navazující listiny liché a výklad záznamu, že byl „pouze dotázán“ a tedy nikoliv vyzván, směřuje přehnaně formalisticky k vyvinění odvolatele z odmítnutí výzvy, aniž by to bylo adekvátní jednoznačně zjištěnému stavu věci.“

6. Soud má za to, že audiovizuální záznam prokazuje pouze výzvu policisty k dechové zkoušce, kterou žalobce odmítl. Pokud byl pořizován audiovizuální záznam zákroku policie, měl být pořízen v celém relevantním rozsahu a nikoli pouze jeho část, která nikterak neprokazuje existenci výzvy k podrobení se odbornému lékařskému vyšetření. Není vyloučené, že policie učinila delší záznam a správnímu orgánu poskytla pouze část. Bylo na správním orgánu, aby vyzval policii k celému záznamu. Přestože má soud za to, že postup policisty nemohl být tak neprofesionální, aby nebyl schopen řádně vyzvat žalobce nejen k dechové zkoušce, ale i k podrobení se lékařskému vyšetření, nelze přistoupit na argumentaci žalovaného, že výzvě na dechovou zkoušku „určitě“ předcházela kvalifikovaná výzva na podrobení se lékařskému vyšetření. Shodně soud odmítá důkazní hodnotu výzvy k podrobení se odbornému lékařskému vyšetření, která není opatřena podpisem žalobce. Jde tak o úřední záznam správního orgánu, který bez dalšího nemůže být výlučným důkazem o prokázání skutkového stavu. Úřední záznam o tom, že byl spáchán přestupek a kdo je z jeho spáchání podezřelý, poskytuje správnímu orgánu pouze předběžnou informaci o věci; nelze jej však považovat za důkazní prostředek. K dokazování průběhu událostí popsaných v úředním záznamu slouží mj. svědecký výslech osoby, která úřední záznam pořídila, nikoli tento záznam sám (NSS 1 As 96/2008 – 115).
7. Přestože je soud zásadním odpůrce alkoholu při užití dopravního prostředku, neboť vliv alkoholu může mít fatální důsledky pro ostatní účastníky silničního provozu, nelze popřít vyšetřující zásadu deliktního práva, dle které musí být vina obviněnému prokázána.
8. Dle § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích se v rozporu s § 5 odst. 1 písm. f) a g) odmítne podrobit

vyšetření, zda při řízení vozidla nebo jízdě na zvířeti nebyla ovlivněna alkoholem nebo jinou návykovou látkou. Dle § 5 odst. 1 písm. f) zákona o silničním provozu je řidič povinen se podrobit se na výzvu policisty, vojenského policisty, zaměstnavatele, ošetřujícího lékaře nebo strážníka obecní policie vyšetření podle zvláštního právního předpisu⁷⁾ ke zjištění, zda není ovlivněn alkoholem. Podle § 20 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně zdraví je orientačnímu vyšetření a odbornému lékařskému vyšetření je povinná se podrobit osoba, u které je důvodné podezření, že pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky vykonává nebo vykonávala činnost, při níž by mohla ohrozit život nebo zdraví svoje nebo jiné osoby nebo poškodit majetek. Dle odst. 2 – 4 téhož ustanovení v případě, že povinná osoba podle odstavce 1 orientační vyšetření odmítne nebo takové vyšetření nelze provést nebo úspěšně dokončit, provede se odborné lékařské vyšetření. Pokud odborné lékařské vyšetření osoba odmítne, hledí se na ni, jako by byla pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky. Spočívá-li orientační vyšetření na ovlivnění alkoholem v dechové zkoušce provedené analyzátozem alkoholu v dechu, který splňuje podmínky stanovené jiným právním předpisem⁸⁾, odborné lékařské vyšetření se neprovede. Za účelem stanovení krevních hladin alkoholu nebo jiných návykových látek pomocí specifických toxikologických metod se provede toxikologické vyšetření biologického materiálu odebraného v rámci odborného lékařského vyšetření (dále jen "toxikologické vyšetření").

9. Z obrazového i zvukového záznamu přestupku je patrné, že žalobce byl v souladu s § 5 odst. 1 písm. f) zákona o silničním provozu vyzván, aby se podrobil orientačnímu vyšetření provedeného analyzátozem alkoholu v dechu, což žalobce odmítl. Přestupku podle § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu se dopustí fyzická osoba, která odmítne řádnou výzvu oprávněné osoby ke zjištění, zda není ovlivněn alkoholem. Z ustanovení § 20 zákona o ochraně zdraví plyne, že přestupek podle § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu nespočívá pouze v odmítnutí dechové zkoušky, ale také v odmítnutí odborného lékařského vyšetření za účelem zjištění obsahu alkoholu v těle posuzované osoby. Odmítl-li žalobce dechovou zkoušku, byl policista povinen jej vyzvat, aby se podrobil lékařskému vyšetření za účelem zjištění obsahu alkoholu v těle. Takový postup vůči žalobci však prokázán nebyl. V řízení bylo prokázáno, že žalobce odmítl pouze dechovou zkoušku.
10. Zákon o ochraně zdraví nestanoví provedení lékařského vyšetření jako právo povinné osoby, ale ani policisty, na přezkum výsledku dechové zkoušky, ale jako další etapu zjištění přítomnosti alkoholu v těle povinné osoby, pokud odmítne primární vyšetření prostřednictvím dechové zkoušky nebo vzniknou pochybnosti o správnosti výsledků dechové zkoušky (NSS č. j. 2 As 146/2015 – 45).
11. Jelikož žalobce nebyl v souladu s § 20 zákona o ochraně zdraví vyzván k podrobení se lékařskému vyšetření po odmítnutí dechové zkoušky, nebyla naplněna skutková podstata přestupku dle § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu, proto je dána nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí, neboť žalobce se předmětného přestupku nedopustil. Jelikož rozhodnutí o vině a trestu žalobce za přestupek dle § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu má zásadní vliv na výši trestu, soud žalobou napadené rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. zrušil, neboť žalovaným zjištěný skutkový stav (provedení výzvy k lékařskému vyšetření) nemá oporu ve spise, což mělo vliv na zákonnost rozhodnutí žalovaného o vině žalobce za spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu i uloženého trestu. Soud zároveň věc vrátil žalovanému, aby v novém řízení rozhodl o ostatních přestupcích žalobce. V této souvislosti soud uvádí, že z důvodu velkého časového odstupu je vyloučeno, aby existence výzvy byla prokázána výsledkem policisty nebo poškozeného, jehož vozidlo se střetlo se žalobcem-cyklistou.

12. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce měl ve věci úspěch, proto má dle § 60 odst. 1 s. ř. s. právo na náhradu nákladů řízení. Náhrada nákladů představuje zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč a odměnu právního zástupce žalobce a jeho hotové výdaje. Mimosmluvní odměna náleží za 2 úkony právní služby (převzetí zastoupení, podání žaloby) po 3 100 Kč podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a), d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, ve znění do 31. 12. 2024, celkem tedy 6 200 Kč. Za repliku soud odměnu nepřiznal. Přestože obsahovala relevantní okolnosti, byly to okolnosti, které mohl žalobce uplatnit již v žalobě. Dále žalobci přísluší náhrada hotových výdajů jeho zástupce ve výši 600 Kč za 2 úkony právní služby po 300 Kč podle ustanovení § 13 odst. 4 advokátního tarifu, ve znění do 31. 12. 2024. Právní zástupce neuvedl, že by byl plátcem DPH.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Pokud svým významem kasační stížnost podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost (§ 104a odst. 1 s. ř. s.).

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 18. 3. 2026

Mgr. Kamil Tojner, v. r.
soudce

